

JUBILEUMCONCERT

ter gelegenheid van het 15-jarig bestaan
van Ut Gedemt'AoveKoor te Breda

© J. Hoppenbrouwers 2015

MEEZINGCONCERT

Ut GAK, wat staat voor 'Ut Gedemt'AoveKoor' is samengesteld uit een 40-tal leden van de Koninklijke Zangvereniging Breda's Mannenkoor. De naam verwijst naar het huisadres van het koor aan de Haven 7 in Breda.

Ut GAK is ontstaan op 3 februari 2002 als omlijsting van de jaarlijkse 'Kurzus Bredaos' van de paoters Terrepetijn OH en Sjaggerijn OW in de Grote Kerk van Breda. In het verleden zijn veel successen geboekt o.a. met (benefiet)concerten voor goede doelen (kindertehuis in Litouwen, Home Plan, De Zonnebloem, het Ziekentriduüm, Elisabeth tehuis), door de jaarlijkse deelname aan De Tranen van Van Cooth, met het Brabants Orkest op vrijdagavond voor Carnaval, met meezing-avonden in het Chassé Theater in Breda, met optredens tijdens de Oeledienst en op feesten en partijen. Het repertoire bestaat onder meer uit levensliederen, carnavalskrakers en potpourri's van oude Bredase liederen al dan niet in medleyvorm gebracht. Vaak zijn deze liederen voorzien van een eigen ludieke tekst.

www.bredaasmannenkoor.nl/UtGAK

Henk van der Maaten

Henk is vanaf den beginne al dirigent van Ut GAK, waarbij hij niet alleen de zangers maar ook het publiek met groot enthousiasme tot grote hoogte brengt. Hij is een van de coryfeeën van BM en lid van meerdere koren met een groot stembereik en stemvolume. Hij soleert met de nodige passie regelmatig bij uitvoeringen van het Breda's Mannenkoor en als gastzanger bij andere koren.

Koperensemble van de Koninklijke Harmonie Cecilia Princenhage

Dit ensemble is samengesteld uit muzikanten van de Harmonie Cecilia uit Princenhage en de bezetting bestaat uit 2 trompetten, 1 hoorn, 2 trombones, 1 bastuba en slagwerk. Voor deze gelegenheid is de slagwerker speciaal toegevoegd. Het geheel staat onder leiding van Wim Karremans, die ook de arrangementen schreef.

Mart Jacobs, Pieter Talboom en Bart Goosen

Als klein jochie had Mart al pianoles en op de middelbare school zette hij een jazz-bandje op in de oude-stijl-jazz. Naast zijn zeer levendige pianospel heeft hij zichzelf het accordeonspelen aangeleerd en dat is inmiddels zijn tweede muzikale hobby geworden.

Samen met Pieter en Bart vormen zij de kern van het bekende Bredase jazzorkest Miss Lulu White's Red Hot Creole Jazzband. Mart en Pieter zijn de vaste begeleiders van Ut GAK en Bart vindt het leuk om af en toe mee te musiceren.

1. GAK Trombones

wijze: *Seventy Six Trombones*

tekst: *Theo Melis*

arrangement: *Wim Karremans*

**Luister maar naar het
Gedemt'AoveKoor,
want die zingen een lied,
dat grijpt naar de keel...,
en dan hoor je tenoren,
bassen en fraaie baritons,
die vormen samen een geheel...!**

**Daarom staan we graag te zingen
in de binnenstad,
zomaar op de Mart of op een plein.
Dan wordt uitgerekend
elke zakdoek nat,
omdat we zo ontroerend bezig zijn!**

**Luister maar naar het
Gedemt'AoveKoor, ...etc.**

**Hm, Hm, Buh, Buh, Ta ta ta ta..., etc.
En ik hoor hoempa, hoempa,
hoempapaaaa.....
leev'ut Gedemt'AoveKoor,
Gedemt'AoveKoor!**

GAK LIEDEREN

2. Zangersspreuk van Ut GAK

Nu ons lied klinkt, en ons hart zingt,
staat hier voor U...,
Ut Gedemt'AoveKoor !

Wil je't horen, spits dan je oren,
want hier zingt nu...,
Ut Gedemt'AoveKoor !

3. Lijflied Ut GAK

wijze: *Piet Hein / De Zilvervloot*

tekst: *Theo Melis*

arrangement: *Wim Karremans*

Heb je het al door,
de mannen van het koor
doen soms hele gekke dingen:
ze eten zich dood, aan volkorenbrood,
om beter te kunnen zingen!

**Het echt Breda's Gedempte 'AoveKoor
dit mannelijk gebroed
zit zingen in het bloed
en daarom gaan ze er ook voor!
Hun baritons en tenoren
laten hun stemmen horen.
En ook de bassen,
die klinken door!**

Het koor is erg oud,
maar toch ook heel vitaal
het blijft iedereen verrassen.
De leden zijn jong, want niemand is kaal,
behalve wat kale bassen!

De vrouwen van de mannen,
de mannen van het koor,
die steunen hen onverdroten,
dus zetten ze hen vaak zangzaad voor
en voeren ze hen met noten!

4. Aan de voet van de Grote Toren

J. Sjouwerman

tekstbewerking: *Theo Melis*

arrangement: *Wim Karremans*

Ik ben er als kindje geboren,
ik heb er gestoeid en gespeeld.
Ik heb er mijn hartje verloren,
ik heb er veel leed mee gedeeld.
En waar ik ook kom op de aarde,
al is het ook ver hiervandaan,
dan zal ik steeds aan je vertellen,
hoe het mij in Breda is vergaan!

**Aan de voet van de Grote Toren,
Heb ik vaak in gedachten gestaan
'K heb er dikwijls staan te dromen:
Breda, waar mijn wieg heeft gestaan!**

Ik droom van de singels en pleinen,
het park zo fleurig van kleur.
De polder in donkeren nachten,
de schillenman jofel van geur.
Ik hoor ze nog schreeuwen die knapen,
van mosselen fijn in het zuur,
het water dat droop langs m'n tanden
en m'n hartje geraakte vol vuur!

En komen er ook grijze haren,
de rimpels van zorgen misschien.
dan blijf ik zo fier als een koning,
en wil ik jou eenmaal nog zien.
En klinkt straks het klokje van scheiden,
al moet ik straks kreupel ook gaan,
Dan zal ik voordat ik ga sterven,
Nog een keer die toren zien staan!

NOSTALGIE

5. In 't groene dal, in't stille dal
J.P. Heije/Jos Beltjens
arrangement: Wim Karremans

In't groene dal, in't stille dal,
waar kleine bloempjes groeien.
Daar ruist een blanke waterval,
en druppels spatten overal,
om ieder bloempje te besproeien,
ook 't kleinste,
om ieder bloempje te besproeien,
ook 't kleinste!

En boven op der heuv'len spits,
waar forse bomen groeien.
Daar zweept de stormvlaag fel en bits,
daar treft de rosse bliksemflits,
en splijt bij dav'rend onweer loeien,
de grootste,
en splijt bij dav'rend onweer loeien,
de grootste!

6. Waar de blanke top der duinen
P. Louwerse/R. Hol
arrangement: Wim Karremans

Waar de blanke top der duinen
schittert in de zonnegloed.
En de Noordzee vriend'lijk bruisend,
Neerlands smalle kust begroet.
Juich ik aan het vlakke strand,
juich ik aan het vlakke strand...,
'k Heb u lief, mijn Nederland,
'k heb u lief, mijn Nederland.

Waar het lachend groen der heuvels
't kleed der stille heid'omzoomt.
Waar langs rijk beladen velden
Rijn of Maas of Schelde stroomt.
Klinkt mijn lied op oude trant,
klinkt mijn lied op oude trant...,
'k Heb u lief, mijn Nederland,
'k heb u lief, mijn Nederland.

7. Ik sta op wacht
Joop de Knegt
solo: Willem van Gorp

**Ik sta op wacht en denk aan jou.
Jij schreef me af, bleef mij niet trouw...
Ook een soldatenhart is niet van steen.
Waarom schreef jij die brief
en liet mij zo alleen?
Ik sta op wacht, mijn hart doet pijn...,
als ik verlof krijg,
staat er niemand aan de trein!**

Ik had gehoopt, dat jij op mij zou wachten,
maar jij kreeg plotseling and're gedachten.
'K heb mij in jou vergist, mijn Marjolijn...,
het valt niet mee om weer alleen te zijn.

Bij de kazernepoort sta ik nu steeds te dromen,
ik zie daar meisjes gaan en ook weer komen.
Jij bent er niet meer bij, mijn Marjolijn...,
zoals het was, zo zal het nooit meer zijn!

8. M'n Opa
muziek: Harry Bannink
tekst: Annie M.G. Schmidt

Elke zondagmiddag
bracht ie toffies voor me mee.
Ik weet nog de spelletjes
die opa met me dee,
restaurantje spelen
en m'n opa was de kok,
bokkewagen spelen
en m'n opa was de bok.

**M'n opa, m'n opa, m'n opa,
in heel Europa was er niemand zoals hij.
M'n opa, m'n opa, m'n opa,
en niemand was zo aardig voor mij.
In heel Europa, m'n ouwe opa,
nergens zo iemand als hij.
In heel Europa, m'n eigen opa,
niemand zo aardig voor mij.
In heel Europa, m'n ouwe opa,
niemand zo aardig voor mij.**

Als ik me verveelde
ging ik altijd naar hem toe,
hij verzon een spelletje
en nooit was ie te moe.
Van de dijk afrollen
en m'n opa was de dijk,
detectiefje spelen
en m'n opa was het lijk.

Samen naar de apies kijken,
samen naar het strand,
en als je geluk had
ging je samen naar de brand.
Samen op het ijs
en met een sleetje in de sneeuw,
leeuwentemmer spelen
en m'n opa was de leeuw.

Altijd als we samen waren
hadden we plezier,
stierenvechter spelen
en m'n opa was de stier.

ZEEMANSLIEDEREN / BALLADES

9. Zuiderzee ballade
Joop de Leur/W. van Hemert
arrangement: Wim Karremans
soli: Pierre Bogmans en Jan van Reijen

Opa, kijk ik vond op zolder,
'n foto van een ouwe boot,
is dat nog van voor de polder,
van die ouwe vissersvloot?
Jochie, dat is 'n gelukkie,
k'was dat prentje jaren kwijt,
'k heb nou weer 'n heel klein stukkie,
van die goeie ouwe tijd!

**Daar is het water, daar is de haven,
waar j'altijd horen kon, we gaan aan boord.
De voerman laat er, nou paarden draven
en aan de horizon, leid Emmeloord.
Eens ging de zee hier te keer,
maar die tijd komt niet weer,
Zuiderzee heet nou IJsselmeer.
'n Tractor gaat er nou greppels graven,
'k zie tot de horizon geen schepen meer!**

Kijk, die jongeman ben ikke,
ikke was de kapitein,
hiero, en die grote dikke,
dat moet malle Japie zijn!
Opa, en die blonde jongen,
vooraan bij de fokkeschoot?
Opa, zeg nou wat...,
die jongen....., is je Ome, die is dood!

**Waar is het water, waar is de haven,
waar j'altijd horen kon, we gaan aan boord.
De voerman laat er, z'n paard nou draven
En aan de horizon, leid Emmeloord.
Eens ging de zee hier tekeer,
maar die tijd komt niet weer,
't water leit nou achter de dijk.
Waar eens de golven, het land bedolven,
Golft nou een halmenzee, de oogst is rijk!**

10. Op de woelige baren

Eddy Christiani

arrangement refrein: Wim Karremans

solo: Pedro Kneepkens

Een jonge zeeman kwam van boord,
een forse blonde Noor,
waar hij ook doolde op de zee,
zijn stad was Baltimore.
Daar ergens in de havenbuurt
was er zo'n klein cafe,
daar zong ze bij een harmonika
de zeemansliedjes mee

**Op de woelige baren,
bij storm en bij wind,
denkt hij steeds aan zijn blondje,
dat vrolijke kind.**

**Zij leeft in zijn harte,
zij zingt in zijn bloed...,
hij hoort nog haar stemme
in de eb en de vloed.**

Toen zei hij op een keer: 'Mijn schat,
op heel het wereldrond
is er geen kind zo lief als jij',
en kuste op haar mond.
Ze zag hem lang en rustig aan,
tot ze haar hart verloor,
toen zei ze zacht: 'Ik hou van jou,
mijn forse blonde Noor'.

De Noorman koos weer vrolijk zee,
want nu had hij zijn schat,
toen kwam het noodlot op zijn weg,
dat hij vergeten had.
Zijn schip dat stootte op een klip,
toen was het gauw gedaan,
't is in een woeste storm des nachts,
met man en muis vergaan.

11. Ketelbinkie

Jan Vogel/Anton Beuving

solo: Henk van der Maaten

... en nooit van haaien had gehoord!

**Die van z'n moeder aan de kade
wat schuchter lachend afscheid nam,
omdat hij haar niet durfde zoenen,
die straatjongen van Rotterdam.**

... en brengen schade aan de vracht.

**Als 'ie al sjouwend met zijn ketels
van de kombuis naar voren kwam,
dan was 't net een brokkie wanhoop,
die straatjongen van Rotterdam!**

... niet van z'n kooi goed opgestaan!

**En toen de stuurman met kinine
en wonderolie bij hem kwam,
vroeg hij een voorschot op zijn gage
voor 't ouwe mens in Rotterdam.**

... omdat dat niet bij zeelui hoort!

**De man een extra mokkie 'schootan',
en 't ouwe mens een telegram,
dat was het einde van een zeeman,
die straatjongen van Rotterdam!**

12. Hoor je het ruisen der golven

**Hoor je het ruisen der golven,
hoor je het lied van de zee.
Vaar met me mee om de wereld,
m'n kind,
kom, kus me en ga met me mee.
Vaar met me mee om de wereld,
m'n kind,
kom, kus me en ga met me mee.**

Huilende sirene, een schip gaat in zee,
een wuivend op de kade
huilt een meisje mee.
Haar jongen gaat varen,
hij staat op de brug...,
over een jaartje keer ik weer bij jou terug.

Zes jaren verstreken,
het schip kwam nooit weer,
het ging ten onder,
de matroos kwam nimmer meer.
Het meisje, zij wacht nog,
haar hart vol verdriet....,
en in de verte hoort zij af en toe dit lied.

PAUZE

BREDAOSE LIEDEREN

13. Aan de oever van de Weerijs

wijze: Stenka Rasin

arrangement: Wim Karremans

tekst: Theo Melis

solo: Wim van Asten

Aon dun'oever van de Weerijs,
tussen'Effen en Bredao,
zat 'ne kikker meeje dur jonkie,
die vroeg steeds mar om zun pao. (2x)

'Lieve kleine, zeej die moeder:
Ziede daor diejen'oojevaor?
Die nam ut leve van oew vaoder,
da's oew vaoders moordenaar!' (2x)

'Lieve moeder, zeej dieje kleine,
'eet dieje kloojoow da gedaon?
Azzik laoter grôôt en sterk ben,
zak'um op zun flikker slaon!' (2x)

'IJ was nonnie uitgesproke,
of daor kwam diejen'oojevaor,
grêêp dieje kleine bij zun lurreve,
frat'um op meejuid en'aor! (2x)

14. Bredaose Medlie

wijze: Aan het strand

tekst: Theo Melis

arrangement: Wim Karremans

'Alluf dood naor Takkenesse,
In un ouwen'âambelâans
K'ebun stontjen'aon mun'ôge
Ôôns'Merieken'eet veul sjââns
Oow ge wittet dikkuls tonnie
Munnen'âangplâânt is gaon staon
Meej un Kwatta in oew'bakkes
K'ebun drollevanger aon
Unnem bukkem ken nie zwemme
Mun weejseejeend die is lôps
Wadd'eet da mokkel gève memme
Kop nouw mar iets goejekôps!

Meej oewe joekel in ut Valleke
Un'akketâânt meeje un toepet
Gimmelestieke bij Liedwienao
K'leg meeje Angienao in mun bed
Ôôns kakkenesje meeje un pemper
Da knijn is lekker klaorgemaokt
Makk'oew'effe lekker pakke
K'ben mun meske kwijtgeraokt
De ginnekelôog zagge gin gat in
Bende nouw immaol benukt
En ut spaauw komd'in mun bakkes
K'zie oe gèren'agge bukt!

Op un'âander legge sloope
Meej'un lekstok in oew'âând
Ut sterref van de perrewepse
Wippen'op ut Witte Zâând
Un'âântiekrist die lus gin frietjes
Da pak stao beter agge zit
Ik'eb platjes in mun lieze
Kukiedent vor mun gebit
Dad'illestiek da ken verrekke
Akneeje, k'eb ginne puustekop
En'ut Pijpen'uis mot blijve!
'Outer nouw is over op!

15. De nacht is nog zoow lââng.....!

Originele tekst: Sjeng en Beppie Kraft
Bredaose tekstbewerking: Theo Melis

La, la,..... 11 x

La, la,..... 10 x

Op zoek naor wa geluk
kwam ik'oe tege...,
ge dronk wadd'aon dum bar,
un bietje velege.
Ik was al gaauw op'oe veliefd,
da motte wete...,
Ik zeej dus tege jouw:
"Blêf toch bij mijn!"

De nacht is nog zoow lââng,
kom in mun'èrreme,
lao toe da'k'oe verwen,
k'wil'oe vewèrreme!
Azzik'oe zie,
dan voel ik mijn in dun'êemel...,
deez'nacht wil ik meeje
gelukkig zijn!

La, la,..... 11 x

La, la,..... 10 x

In jouw vonn'ik de maon
vor'êêl mun leve...,
die ik meeje'êêl mun'art
liefde kon geve.
Ik was zoow blij dadd'ik'oe zag,
ik'ad oe'nôdig...,
Ik wit dadd'ik nie mir zonder jouw ken!

Refrein

La, la,..... 11 x

La, la,..... 10 x

16. Doe mar gewôôn!

Ruud van der Heijden
tekstbewerking: Theo Melis

Wa motte gij bij de VVD,
of op verkânsie naor San Gosseej?

**Doe mar gewôôn,
dan doed'al gek genoeg**

Wa motte gij in un bjoetiefarrem,
of meeje un Rolex aon oew'arrem?

**Doe mar gewôôn,
dan doed'al gek genoeg**

Wa motte gij meeje un Merseejdes Bèns,
un tatoewaozje op oew'pèns?

**Doe mar gewôôn,
dan doed'al gek genoeg**

Wa motte gij in de Priveej,
waorom un bungaolow aon zee?

**Doe mar gewôôn,
dan doed'al gek genoeg**

**Doe mar gewôôn (4x),
dôôdgewôôn is meer as gek genoeg } 2x**

Wa doet'ieje piersing in oew'lip,
wa doet'ie goldkart in oew'knip?
Waorom effekte in oewe kluis,
un kaomerbreeje brêêdbeeldbuis?
Wa motte daor op dieje gollufbaon,
ââchter al die ballen'aon?
Wa motte gij in da bubbelbad,
of meeje zon glossie daomesblad?

**Doe mar gewôôn (4x),
dôôdgewôôn is meer as gek genoeg } 2x**

Waorom dieje krokkedilletas,
die poenege persiejaonerjas?
Waorom itte dikkels kaviejaor,
en 'edd'un prieveejzangleraor?
Wa doede gij in'un'êemelbed,
oew kaomer vol âântiek gezet?
Wa motte meeje zon feeslift doen,
witte niks beters vor oew poen?

**Doe mar gewôôn (4x),
dôôdgewôôn is meer as gek genoeg } 2x**

17. Jao, toen was ut mis....!

wijze: Twee ogen zo blauw
tekst: Theo Melis
arrangement: Wim Karremans

**Jao, toen was ut mis...,
jao, toen was ut mis...,
eerst was ut raok
en daornao gong ut mis,
jao, toen was ut mis!**

Toen ik twintig mejoen'ad gewonne
meeje un lot uit de Staatsloterij,
zeeje ik: 'Vrouw, gaod'oew koffers
mar pakke',
nouw, da mènes wer toen'êêl errug blij.
Toen ze vroeg: 'Waffer klere mo'k pakke,
zeg mijn nouw is waor gaon we naor toe?',
riep ik: 'Da ken mijn echt niks verrekke,
adde mar op-rot....,
tot ziens en'oudoe!'

Nao dun'optocht ston ik wild te plasse
te-ge de trappe voor ut stad'uis.
Klopt un pliesieagent op mun schouwer,
en ik zeeje: 'Oud'oew'âânden'is t'uis!'
En ik draojde mun'om azzun'ekke,
te-wijl die klep strak naor mijn keek...
**En 'ij'ad dikkels nie in de gaote,
dak'um recht
op zun dienstschoene zeeke!**

Toen un zatlap mijn êêns wouw versiere,
kreeg ik baole van da soort gespuis.
Ik zeeje: kom mar naor mijn toe venaovut,
wâânt dan ist'er bij ôons niemâând t'uis!
Staot die vent opgefokt 'snachs te belle
en bonkt'ard op de deur van'ôons'uis.
**Ja toen'ad ik'um echt goed te pakke...,
wâânt ut klopte,
dur was niemâând t'uis!**

LEVENSLIEDEREN

18. Hansjes offer

Les trois cloches
tekstbewerking: Theo Melis
arrangement refrein: Wim Karremans
solo: Henk van der Maaten

Kleine Hans wou voetbal spelen
Moeder, zei hij, mag ik gaan?
Met zijn bal in bei zijn handjes
ging hij voor haar ziekbed staan.
Even trilde moeders lippen
Och, hoe piepte moeders borst...,
Toe, hoorde het ventje staam'len:
Jongen, moeder heeft zo'n dorst!

**Moeder, ik zal je drinken geven
Hansje lei zijn voetbal neer,
liep toen haastig naar de keuken,
kwam met een glaasje water weer.
Moeder sloot bedroefd haar ogen,
schudde zachtjes met haar hoofd
"Vader, zei ze, heeft vanmorgen,
omdat 'ie voor me wilde zorgen,
sinaasappelen beloofd!"**

Hansje schrok, wat kon dat zijn,
en Vader was al één jaar dood!
En ze leefden nu al maanden
in de allergrootste nood.
Dagen was er al geen geld meer,
sinaasappelen zijn zo duur,
die goedkope van beneden
waren dikwijls veel te zuur!

**Eensklaps schoot hem iets te binnen,
Hansje nam zijn voetbal op.
Kees, een buurjongen van boven,
wilde hem kopen voor een pop.
Als hij al dat geld bijeen had,
100 centen, wat een schat,
kon hij langzaam weer gaan hopen
en de mooiste vruchten kopen,
die de groentewinkel had!**

Heel voorzichtig sloop toen Hansje,
met zijn bal de kamer uit.
Toen hij even later terugkwam,
Zat zijn mandje vol met fruit.
"Moeder, zei hij, o zo zachtjes
Moeder, kijk me nu eens aan!"
Maar 't bleef stil, niet één geluidje...,
zachtjes was ze heengegaan!

**In de woning van klein Hansje
hingen de gordijnen neer.
Zwarte mannen, naar en somber
liepen haastig heen en weer.
En er kwam een zwarte wagen,
en er kwam een zwarte kist,
met daarop maar één klein kransje
en dat kwam van kleine Hansje,
van wiens offer niemand wist!**

19. Jesterdeej

The Beatles
tekstbewerking & solo:
Pierre Bogmans

Jesterdeej,
't was gewoon 'n door-de-weekse deej...,
ik zat allenig in 'n klein kaffeej,
verdrietig aan 'n slappe teej.

Jesterdeej,
plots'ling zaten we daar met z'n tweej...,
en na een uurtje werd ik vrees'lijk weej,
toen zij d'r hand op de mijne leej.
**Steeds maar zei ik haar,
dat m'n vrouw me niet begreep,
maar ze hield me voor, dat 't ook wel
aan me zelf kon leggen...!**

Jesterdeej,
toen ik haar daarna naar huis toe reej...,
in m'n tweedehandse deusjeveej
kreeg ik opeens een moord ideeje:
**'Zet voor mij nog effe...,
een lekker bakkie leut'**
**Maar ze had me door, en ze zei me
dat ik kon gaan fietsen...!**

Jesterdeej,
toen ze voor m'n neus de deur dicht deej...,
klonk door de brievenbus
een stem die zeej:
**'K'neem nooit geen vreemde kerels
meej,
want ik ben niet van..... Jesterdeej!'**

20. Nikkelen Nelis

muziek: Harry Bannink
tekst: Friso Wieggersma
solo: Pierre Bogmans

Kom luister naar het lied
dat ik voor u ga zingen:
Het is een tragisch lied
over losbandigheid.
Het gaat over een dame
uit de hoogste kringen,
de neiging tot het kwaad,
die kon zij niet bedwingen...,
zo raakte zij haar eer en reputatie kwijt

**Zij kon het lonken niet laten,
zij lonkte naar iedere man,
dat liep veel te veel in de gaten,
en o, o, o, o, o,
daar kwam narigheid van.**

Haar man had eerst geen aandacht
aan haar kwaal geschonken,
want och, hij dacht:
'ze heeft een vuiltje in haar oog'.
Maar toen ze na een tijdje
zo diep was gezonken
Dat z'in de kerk
nog naar de preekstoel zat te lonken...,
**toen kwam het ogenblik
dat zij de laan uitvloog.**

Zij werd een danseres
in een der minste kroegen,
drie veren droeg zij slechts
en soms geeneens geen drie.
Soms droeg zij slecht één veer,
en als de klanten 't vroegen,

dan viel de laatste veer
tot algemeen genoegen...,
**en bloot lonkte ze door
met dubbele energie.**

Maar ach zij werd te oud,
zij kon geen man meer strikken
en zij werd werkster
in het ouwe-mannenhuis.
En onder het dweilen door
wierp zij nog wulpse blikken,
zij maakte met haar lonken
de ouwetjes aan 't schrikken...,
**en op een dag
zat zij er eentje na door 't huis.**

Haar emmertje met schuimend sop,
dat zag zij heel niet staan...,
zij struikelde en brak haar nek,
't was met haar gedaan!

**Zij kon het lonken niet laten,
zij lonkte naar iedere man.
Oh meisjes hou toch in de gaten,
daar komt ja, ja, o, o, o,
zoveel narigheid van.**

21. Het kleine café aan de haven

Pierre Kartner
arrangement refrein: Wim Karremans

De avondzon valt
over straten en pleinen,
de gouden zon zakt in de stad.
En mensen die moe
in hun huizen verdwijnen,
ze hebben de dag weer gehad.
De neonreclame
die knipoogt langs ramen,
het motregent zachtjes op straat.
De stad lijkt gestorven,
toch klinkt er muziek
uit een deur die nog wijd open staat.

**Daar in dat kleine café aan de haven,
daar zijn de mensen gelijk en tevrede.
Daar in dat kleine cafe aan de haven,
daar telt je geld of wie je bent
niet meer mee.**

De toog is van koper
toch ligt er geen looper,
de voetbalclub hangt aan de muur.
De trekkast die maakt meer lawaai
dan de jukebox,
een pilsje dat is er niet duur.
Een mens is daar mens,
rijk of arm, 't is daar warm,
geen 'monsieur' of 'madam' maar WC.
Maar 't glas is gespoeld
in het helderste water,
ja, 't is daar een heel goed café.

De wereldproblemen, die zijn
tussen twee glazen bier
opgelost voor altijd.
Op de rand van een bierviltje
staat daar je rekening,
of je staat in het krijt.
Maar het enige wat je
aan eten kunt krijgen
dat is daar een hardgekookt ei.
De mensen die zijn daar
gelukkig gewoon,
ja de mensen die zijn daar nog blij!

22. Johanna

Alex de Haas

tekstbewerking: Theo Melis

arrangement refrein: Wim Karremans

solo: Rob Kraakman

Johanna, telde zeventien lentes,
zij was zo'n aardig ding,
maar had op het gebied van de liefde
totaal geen ervaring.

Het was zo'n aardig meisje,
zo naarstig als een hen,
zij diende bij een gegoede familie
als meisje voor halve dagen.

Johanna, Johanna,
een meisje voor halve dagen,
Johanna, Johanna,
een meisje voor halve dagen.

Toen is er voor haar een vrijer gekomen,
van heinde en van ver.
Het was een arme schoenlappersleerling,
die stonk naar jenever.

Hij had zijn laatste centjes
aan jajempjes neergeteld
en eiste, terwijl hij Johanna beminde,
het meisje haar laatste spaargeld.

En toen zij hem dit niet wilde geven,
dreigd'ij haar met zijn els,
En stal uit de kast der gegoede familie
de zilveren eetlepels.
Maar toen de diefstal uitkwam,
verdacht men het arme wicht,
met schande beladen werd zij ontslagen,
toch was zij onschuldig.

Zij stak zich toen door wanhoop gedreven,
een scheermes in haar vel.
Zij spleet zich finaal in twee halve delen,
het bloed spoot ten hemel.
Daar lagen nu twee stukken,
tesamen slechts één lijk.
De vrijer die naar het lichaam kwam kijken,
die sidderde vreselijk.

Hij kon zijn misdaad niet langer verhelen,
men sloot hem in een hok.

En daar de galg toevallig bezet was,
stierf hij op het hakblok.

En wat nu de moraal is
van dit zeer droeve vers....,

Ga braaf en deugzaam
steeds door het leven,
maar hoed u voor schoenlappers!

23. Bredase Mars

Het Bredase Volkslied

Louis de Morée en A. Smits

arrangement: Wim Karremans

Temidden van de Paarse Heide,
waar samen stromen Mark en Aa,
daar ligt geroemd door alle tijden,
onz'eigen stad, ons fier Breda!
Breda vooruit, de klokken luiden,
Breda, gij blijft
de schoonste stad van't zuiden!

Zo lang daar rond die slanke toren,
nog klopt het echt Bredase bloed,
gaat nimmer d'eigen aard verloren,
die jolig is en blijven moet!
Breda vooruit, de klokken luiden,
Breda, gij blijft
de Parel van het zuiden!